

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sermones Fratris Gabrielis Barelete ordinis predicatorum
tam quadragesimales: q[uam] de sanctis**

Barletta, Gabriel

Parisius, 1507, XXV. Jan.

Feria. iij. prime dominice. xl. de oratione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69837)

Feria secūda

sim bonoy desiderabilius. Et subdit
causā tanti boni dicēs. Esuriui em̄.
rē. Ubi enumerat solū opa mie. Sed
q̄ris o aīa chara: quare simpliciter fit
mentio in hoc iudicio de operib⁹ cha
ritatis. R̄idet Ambrosi. lib. officioy
dicens. Omnis sūma christiane religi
onis ac discipline in uia et pietate cō
sistit. Contra tenaces et auaros. De
inde vertet se ad malos cū voce terri
bili: totus turbat⁹. Et tu frater. N.
Inclina caputū tantisper in oculis
ad terrorem dicens. O ingrati. Ego
propter vos factus sum homo. Incar
natus; derisus; mortuus. Et vos in
omnibus inobedientes mihi fuistis.
Quapropter audite uerba mea. Cla
ma contra usurarios: et oēs uiciosos
in hoc puncto. Ite maledicti in ignē
eternū qui paratus est dyabolo et an
gelis eius. Tunc dicent mali. Da no
bis tuaz b̄dictionem. Quibus ille.
Non: sed maleditionē. Secūdo da no
bis aliquē locū refrigerij. Quib⁹ ille
In ignem. Tercio. Da nobis breuem
terminū. Ille eternum. Quarto. Da
nobis aliquam dulcē societatez. Il
le. Qui paratus est dyabolo et ange
lis eius: quasi uolens dicere. Pro ue
stro domino habebitis luciferum pro
socijs alios minores dyabulos. O uox
terribilis. O uox que pertransibit et
transuerberabit corda. O uox extra
omnē spem. Quibus dictis mali in
ignem eternū ibunt. iusti in uitaz et
nam cantando. Te deum laudamus.
Et tu frater. N. Pone corrigiam ad
collum uertendo ad crucifixum faciē
fac orationem dicens. Te precor o
Jesu pie p̄ illū amorē quē tulisti om̄i
generi humano: p̄ quo reliquisti pa
disum et uelstrū te carne ac n̄sa mise
ria. Te p̄cor per labores et angustias
quas. xxxij. annis pro nobis por
tasti. Te p̄cor inquam per illū asper
rimū et ignominiosū supplicij pas
sionis tue quā sustinuisti p̄ nostra vl
tima liberatione ut populi istū in ter
ra tua collocare digneris. Et tu o ma

ria indefessa aduocata nostra: imple
ra et obtine nobis istam gratiam: ut
dum sumus in hac lachrymarū ualle
faciamus talem penitentiam nostros
rum peccatoy q̄ de numero electoy
esse possimus. **AMEN.**

¶ Feria tertia p̄me hebdomade qua
dragesime de oratione.

Quam intrasset
Jesús hierosolimam: cō
mota est ciuitas dicens.
Quis est hic Mat. xxi. Populi autē
dicebāt. s. inferiores. hic est iesus p̄
pheta a nazareth galilee. Et igress⁹
est tēplum. Quia ut dicit glo. Exempla
nobis dabat ut similia faciam⁹. Mat.
thel. vi. Primū querite regnū dei. Et
postq̄ iuit in templū eiciebat om̄es
uendētes et ementes de tēplo. Scdm
Istiam/Tho. in cathena. Sacerdotes
ex auaricia ordinauerāt: ut in portu
cu Salomonis oues et boues et colūbe
uēderent: ne scz alijs ex defectu ho
stie animalis sacrificijs intermittere
cogere. Videns autē x̄ps talia furore
replet⁹ facto flagello de funulis oēs
eiecit dicens. Scriptū est em̄ domus
mea dom⁹ osonis uocabitur. ¶ Que
ritur difficultas a doctorib⁹. Quare
x̄ps ausus est talis agere nō timens
eos. R̄idet hiero. Quō de facie x̄ps: q̄
dā fulgor mirabilis exibat q̄ oēs in
terrore p̄uertebat: et ei p̄radicere nō
audebant. Et nūq̄ legimus q̄ x̄ps tā
tam uindictaz exercuerit sicut nunc.
Multa em̄ opprobria sepe audiuit: et
numq̄ uindictā expetijt: ut qm̄ ei dicitū
fuit. Jo. viij. Demoniū habes: tñ nūc
turbatur. Uñ hoc o bone iesu. R̄idet
Albert⁹: qz alie iniurie erant sue p̄
prie: ideo eas nolu it uindicare. Ista
autem erat iniuria patris: ideo eam
seuere uindicauit: ut doceret nos ini
urias proprias debere dimittere: ini
urias uero dei uindicare seuere Uñ
dicit eis. Scriptum est. Domus mea

Et. Ecclia est domus dei quia in ipsa habitat modo singulari. Unde. ij. Paral. vi. Elegi locū istū vt sit nomē meū ibi in sempiternū. Sed conqueritur. Vos autē fecistis illam spelūcam latronū. Accesserūt ad eū ceci et claudi et sanauit eos. Pueri hoc vidētes clamabant. Osanna filio Dauid. Ex hoc indignati scribe di. Audis quantū isti dicunt. Utiq. Numq. legistis. Ex ore infan. et. sū Albertum fuit honoratus ab angelis: a magis: a pastoribus. a sineone: ab āna. restabat vt a pueris honoraretur. Et relictis illis abiit foras extra ciuitates ibiq. docebat. et. applica. De oratiōe erit sūo. De q. tria sūt vidēda mysteria. ¶ Primū dicit necessitatis. ¶ Scōm dicit vtilitatis. ¶ Terciū dicit potestatis. ¶ Ad primū dubiū queritur. Utrum sit necessarium orare. Circa hoc sunt duplex opinio. Una antiquorū phōp: Epicureorū. Stoicorū. Egyptiorū. q. nō. Qd. pbant duplici medio. Primo sic. Necessitas ofonis est ad hoc. vt intinem⁹ ei a quo pet. mus illud quo indigemus. Sed Mat. vi. dr. Scit em̄ pater vester celestis: q. his omnibus indigeris: ergo non est conueniens deū orare: agitur et. ¶ Scōdo sic. Per ofonē flectit anim⁹ etus q. orat: vt faciat qd. ab eo petitur: sed anim⁹ dei est imutabilis et inflexibilis. iuxta illud Mal. ij. Ego deus et non mutoz ergo non est conueniens orare deum. Alia opi. dicit q. sic. q. hodie in euāgelio xps. dicit. Domus mea domus ofonis vocabit. Ad hanc difficultatez rōndē sū Tho. ij. ij. q. lxxij. ar. ij. Alex. iij. sum. Ric. iij. dist. xv. q. oratio inter cetera bona hominū est maxime necessaria ad salutem. Que cōclo egresie pbat. iij. medys. Prio rōne. scōdo auctoritate. tercio exemplis. Ad rōnē. Conclusio est philo. ij. Phi. q. nihil pōt tendere in finē: nisi per ea que sunt ad finē. Exemplū de infirmo qui nō pōt sanari: nisi p. me-

dia: scz p. dietam et medicinas. Et de cultore vinee. q. non capit vinū nisi p. us vineā colat. Ad ppositū. Finis nō est de⁹: vt hnt theo. in pmo sentē. Ad quē finē nō possum⁹ puenire nisi per media. q. vt dicit phi. x. Ethic. Non puenit ad finez: nisi mediantib⁹ medijs. Qui finis est sūme necessarius. iuxta illd. ij. Phi. finis mouet agentē. Qui finis nō solū cadit sub diuina puidencia: sed etiā debita necessaria ordinat ad ipm finē. Sed que sūt illa ondit Mat. xix. de illo legis pto di. Quid faciēdo vitam etnā possidebo. Cui xpus. Si vis ad vitā ingredi sua mandata. Ad practicā. Non credas. o. ciuis: q. sis scriptus in libro vite absolute et simplr. Petr⁹ saluabit. Martin⁹ Nicolaus: s. cum pditione mediātibus medijs ieiuniorū: elemosinarū: lacrimarū: et hmoi. Quia vt dicit Nico. de lyra sup. ij. Reg. ix. q. p. missiones diuine sūt pditionales. Et tho. in. q. de veritate. q. xxij. ar. viij. q. si de⁹ reuelaret alicui suā salutem debz intelligi sub pditione si bñ agat. Et p. oppositū dānabit si male agat. Qd. aug. ondit in li. de pdestinatione scōp. dicens. Fit autē pditionālīr pdestinatio dei. Pdestinati sunt omnes boni ad gloriā: ea conditione si fidem tenuerint: si obedientiam. si patientiam: si pacē vsq. suam pditionēt. Ubi Aug. st. concludit q. necessaria sunt media ad salutez. Inter que p. capuum est oratio: non vt diuina voluntas mutetur cum sit imutabilis iuxta illud Boetij. Stabiliq. manens dans cuncta moueri. Et Aug. de natura boni. Solus deus est imutabilis. Et xi. Metha. Deus est mouens omnia immovibiles: sed vt obtineatur precib⁹ nostris quod ipse ab eterno disposuit dare. Teste Grego. iij. dialogorū. Et. xxij. q. iij. c. Obtinere nequaq. possunt q. pdestinata non fuerint: sed ea que sancti viri orando efficiunt: ita pdestinata sunt vt precib⁹ obtineant. Nā ipsa quoq.

Feria tertia

perennis regni p̄destinatio ita est ab omnipotenti deo disposita: vt ad hoc electi ex labore pueniant: q̄ten^o postulando mereant accipere quod eis omnipotens de^o ante sc̄la disposuit donare. Practica notabilis. Promisit ab eterno de^o dare Laurentio paradisu: sed mediante martyrio. Sic ap̄lis. sic religiosis: sic diuiti mediante elemosina pauperi mediante patientia. Quod p̄z figura. de cananea q̄ a finib^o terre Tyri & sydonis egressa ad iesu^m accessit postulans p̄ filia sanitatē. Misere mei fili dauid. Cui x̄pus. iij. Duritias ei oñdit. Prunam: qz verbum ei non rñdit: tanq̄ fatuā eā reputans. Sc̄dam duritiā: qz ouem dyaboli appellauit. Terciam: qz catulam eā dixit tñ cōcessit ei quod petebat. Omulier inq̄t maḡ est fides tua. Fiat tibi sicut vis. Ad p̄positum. Si ab eterno deus p̄misit huic cananee salutem filie: quare ip̄am fatuam dixit & tot op̄probria. Ad quod dicunt theologi. Quod opus erat: qz sic ordinatū erat vt mediantibus medijs ofonis & lazarymarū salutē filie impetraret. Cōtra accidiosos q̄ nolunt facere bonadi. Quicquid a deo p̄ordinatū est necesse est omnino vt eueniat. B̄ndixisti. Ordinauit em̄ q̄ plāgas: eas ad diuina: p̄dicatiōes audias: restituas male ablata. Iniuriam p̄mo non facias. Concludamus ergo sic. Per debita media peruenitur ad finem: sed inter omnia sacrificium orationis ē potissimum: ergo oratio est necessaria. ¶ Secundo probatur auctoritate q̄druplici. Primo diuina. Unde datus uid commendans orationem dicit. Subditus esto domino: et ora eum. Et To. xij. Bona est oratio cum ieiunio. Et i. Petri i. Omnes vnanimis in oratione estote. Et Jaco. iij. Orate pro inuicem vt saluemini. Et doctor gentiu Paulus Col. iij. Orationi instate: vigilātes in ea. Et x̄pus in euange. Luce. xi. Petite et accipietis: querite et inuenietis. Et deus

per os hierē. xxxij. Clama ad me: et ego exaudia te dicit dñs. Quāru sit deo charu: q̄ cū oremus appet ex eo q̄ nos tñ liberaliter ipse inuitat ad petendū. Pauci sunt qui inuitat vt ab eis petat: sed multi sūt q̄ fugiunt ne ab eis petat. Refert Seneca: q̄ paup̄ cynicus ab rege Antigono petijt talē tū. Rñdit ille q̄ plus esset q̄ sibi Cynico conueniret. Petijt denariū. Respondit ille minus esset q̄ regē dederet dare. Et sic turpem viam excusandi inuenit. Cum potuisset dare denariū tanq̄ cynico: & talentū tanq̄ rex Deus alit non se excusat: sed oēs ad petendū inuitat. Immo vix inuenies ad qd tñ nos suadeat: q̄ facit ofoni. Ideo Aug. Non tñ hortaretur vt peteremus: nisi dare vellet. Erubescat humana pigritia. plus ille vult misereri: q̄ nos a miseria liberari. ¶ Secūdo. Auctoritate Cano. De p̄se. dist. i. c. Qñ stamus. de cōse. dist. v. c. Nō mediocriter. c. Nunq̄. Et dist. xxxvi. c. Si quis. Et. i. q. i. c. Duo sunt genera. dicitur Sine intermissione vigilet sensus: pariterq̄ animus ad dñm tendat. ¶ Tercio auctoritate ciuili. C. de precibus imperatori offerēdis. l. nec dānosa. Et. C. de diuersis rescriptis. l. vniuersa. ¶ Quarto Poeta: li. Iuuenalis lib. iij. Orandum est vt sit mens sana in corpore sano. Fortes posce animum mortis terrore cadentem. Et Ouidius. i. de arte. Flectit iratus voce rogante deus. Et Boetius li. de conso. Ut platonī placuit: in minimis q̄q̄ rebus: diuinum est auxilium implorandum. Ut patet etiam per Vale. li. ij. ca. i. Et libro. v. c. x. Quomodo staret Italia: lombardia: p̄pter tot mala que fiunt: nisi essent orationes seruatorum dei. Et tot cōuentus huius ciuitatis. ¶ Tercio p̄bat Exemplo. Ex cronica ordinis de beato Dhico: qui quattuor habuit nouitios. Unus erat valde humilis: alius erat valde patiens. Tercius erat audidus audire sermones. Alius libēter

orabat. Quada vice deū orauit vt diceret ei horuz conditionē. Cui apparuit angelus in psona dei di. O dñice prim⁹ me cepit. Scds me tenet. Tertius me ligat. Quartus me vertit et ducit sibi obsequi vt vult. Orō sancta que deuz facit ad nutuz suuz. Rñdeo ad argumenta. Ad primuz. Dic q nō est necessariū nos deo porrigere vt ei nostras indigentias manifestemus: sed vt nos considerem⁹ in his ad diuinituz auxiliū esse recurrēduz. Sine quo nihil facere possumus Ad scdm. Dic q orō nostra non ordinat ad mutationē diuine bonitatis: siue dispositionis. Sed vt obrineatur nostris precibus: qd deus disposuit: vt dictū est supra. ¶ Secunduz principale rē. sunt quinque utilitates orationis.

¶ Prima est maloz culpe remotio.

¶ Scda. est maloz culpe liberatio.

¶ Tertis. est demonum oppressio.

¶ Quarta. ē bonoz fortune acq̄sitiō.

¶ Quinta. est bonoz glie collatio.

¶ Prima dī rē. Scdm theologos. Culpa non pot̄ tolli nisi p fidē: vt credas te male fecisse: et p ytritionē q̄ est aniera fidei. Qui effectus pcedūt ab oratione. Vñ Sap. viij. Et vt sciri qm nō possū esse cōtinēs abij in domuz ⁊ exorauī illū. Liberat a malis culpe. Quod ptz exēplis. Et. d. xxxij. Cōgregatus est populus aduersus aaron: dum esset Moyses in monte synai. Fac nobis inquit deos alienos q̄ nos precedent. Accipiens autē aaron ornamenta mulierū et in fornace p̄ficiens vitulus exiuit opere dyabolico. quē populus adorauit dicens. Isti sūt dij tui israel. Iratus dominus: dixit Moysi. Dimitte me vt irascat̄ furor meus cōtra eos. Cui Moyses. O dñe non facias. ne egyptij dicāt. Callide eduxit eos vt interficeret in deserto Qui descendens de monte: tabulas fregit lapideas ad radicem montis. et arripiens vitulum combussit. ⁊ contriuit in puluerem: et in aqua sparsit. Et ex ea potum dedit filijs israel

Ubi dicit magister in historia scolastica: q̄ color auri remansit circa ora illoz qui erant culpabiles: ita q̄ barbe eoz videbantur auree: et sic ab alijs distinguebant. et ita. xxiij. milia fuerunt percussi. Reuersus est iterum Moyses ad dñm in mōte et orauit dicens. Obsecro: peccauit populus peccatum grande. dimitte eis hāc noxā Cui remissa est tota culpa. Preterea in testamēto nouo Magdalena publicanus. Petrus veniā obtinuerūt fructu orationis. Ideo Eusebi⁹ de Trāsitū. hieroni. Orationibus instate continuis. qz hominem a terra subleuat. gratias a deo obtinet: et facit cū deo loqui. Exemplum fratris nostri qui mediolam raptus cum h̄gine loquebat. Et de fratre Constantio qui visus est a terra eleuat⁹ O pater quo modo possibile est hoc? Cape similitudinē de gūmi ambre q̄ virtute calorū attrahit paleā ad se. Sic cor h̄ ois virtute ofonis a terra eleuat. Tu laudas p̄ fratres tuos ⁊ nō alienos. Rñ deo practicam non habeo de alijs. ¶ Scda utilitas rē. fm thomā in. ij. Et Can. xxiij. q. ij. c. Non turbatur. Et. xvi. q. i. c. Reuertimi. Et dist. xix. c. Anastasius. Et p iuristas iuten. Ut nō luxuriēt cōtra naturam Col. vi. Et p. scripturā. Leui. xxvi. Amos. v. Angustie. fames. penurie pestilentie. a deo eueniunt. propter pctā. ⁊ scelera: iuxta illd. Greg. in collecta Nulla nocebit aduersitas: si nulla dñetur iniquitas. Et dd. Iniqs odio habui. Et vulgo dici solet. Preterea ppter pctā veniūt aduersa. Sed ab his malis oratio eruit Baruth. iij. Clamate ad dñm. s. p ofonē: ⁊ eripiet vos. s. a mal. Qd claret exēplis. Prio dd. R. vlti. Cui ex pctō supbie: data ē ei optio a dño. Quia peccasti o das tui elige tibi de trib⁹ vnū. Aut septē annis veniet tibi fames in terra Aut trib⁹ mensib⁹ aduersarios fugies ppter bellum. Aut tribus diebus erit pestilentia in terra tua. Qui potius

Feria tertia

pestē elegit: et mortui sunt de populo
 lxxvij. milia. Sed dubiū q̄rit. Quare
 hoc flagellum magis elegit. R̄ndet
 dñi cus Tolosa. Noluit famem: quia
 tm̄ pauperes mortui ıessent. Secun-
 dum noluit. s. bellum: quia potentes
 sibi p̄uissent eo q̄ fugissent in for-
 talicia sua. et pauperes, mortui ec̄nt
 Cōter em̄ post bellū: malum rema-
 net sup̄ paupes. Tertū autē elegit
 sez pestem: quia sp̄abat in misericor-
 dia dei. Sed curiose inquirendū est.
 quare Dauid percussus est peste in
 populo suo. Ad q̄d r̄ndet Dñicus: vbi
 supra q̄d triplici ratiōe gestū est. Pri-
 mo quia nō cor̄ exit Amō filium suū
 qui stuprarat fororē suam Thamar.
 Sc̄do: quia populus contra dauid cō-
 spirauerat in adiutorium Absalon.
 Tertio ratiōe superbie. quia populū
 numerauerat. Videns autē angeluz
 populum cedentē cū lacrimis excla-
 mauit. O mi chare dñe: ego sum qui
 peccaui. Unde ad eius orationē cessa-
 uit pestis. Preterea aliud exempluz
 rome tpe Greg. dum pestis in populo
 crassaretur. homo ossitando mortu⁹
 cadebat. Unde uersum est in puerbiū
 Deus te adiunet. Greg. No p̄cessionē
 fieri p̄cepit: et figurā marie q̄ ex trib⁹
 Lucas pinxit vna q̄ est rome: alia in
 loreto: alia que est bononie. Aer autē
 corruptus dabat locum imagini. Et
 audite sunt voces angeloz cantantiū
 regina celi. Canta. Et Greg. adiun-
 xit Ora p̄ nobis deū alleluia. Et sic
 vidit angelum sup̄ castrū sancti ange-
 li tergentem gladium significando
 pestem cessare p̄ce eoz. ¶ Tertia vti-
 litas r̄c. Nullum est efficacius re-
 medium cōtra demonē ofone. Mat.
 iij. hoc genus demonioz in nullo p̄t
 exire nisi in oratione et ieiunio. Unde
 Ber. Grauis ec̄qdē ē nobis inimici tē-
 ratio: sed longe grauior est illi nostra
 ofo. Qd̄ ptz̄ exēplis. Tpe Juliani im-
 peratoris dum uilianns contra p̄sas
 vellet ire in plū: misit demonē in oc-
 cidētē p̄ nigromantiā vt q̄ cito refer-

ret q̄d in partibus illis fieret. Et q̄z
 demō inuenisset p̄bliū monachū in
 via orantē p̄hibi⁹ est vi ofonis mona-
 chi ne illac p̄transiret. Julianus autē
 ei p̄cepit vt vitatē diceret. quare non
 trāssisset. R̄ndit. quia maledict⁹ ille
 monachus orare nō cessat. In quib⁹
 v̄bis dubium querit. Quare et dyabo-
 lus cū vitatē exosam habeat v̄n hoc
 q̄ illi p̄stet. R̄ndeo fm̄ gl. interlinea
 rem sup̄ v̄bo Mat. iij. Quia sciebāt
 ip̄m esse xp̄m. Qd̄ patet triplici rōne
 Primo ratiōe deceptionis: quia in-
 terdum veritatem dicit vt eius falsi-
 tas facilius acceptetur. Chryz. Con-
 cessum est interdum diabolo vera di-
 cere vt mendacium suuz rata veritas
 te cōmendat Sc̄do rōne accusationis
 vt hoim̄ peccata in eoz cōfusione ac-
 cuset vt patuit. Mutine de quodam
 fratre cui demō exprobaui q̄ nocte
 p̄cedenti dormierat cum meretrice.
 Quāuis em̄ de⁹ hoim̄ peccata agno-
 scat: tñ vult vt demon illa declaret ad
 cōfusione peccatiū. Tertio ratiōe
 coactionis vt patet de multis sanctis
 q̄ demonē cogebant vera dicere: et de
 multis malis q̄ virtute nigromantie
 cogunt eos vt patet supra. Preterea
 exemplum beati dñici. Cum oraret
 rome in sancta Sabina picit diabo-
 lus lapidē magnum in eum q̄ adhuc
 rome in ecclesia suspensus habetur
 Quarta utilitas r̄c. Patet exēplis
 ij. Paral. xxvij. de manasse filio Eze-
 chie: q̄ cū p̄pter iniquitates suas ec̄t
 captus ab exercitu regis assirioz et du-
 ctus babiloniam in se reuersus et pe-
 nitentiā agens orauit di. Peccaui
 super numeruz arene maris. Et dñs
 ofonē eius exaudiuit et restituit eū
 in regnum suum. Preterea de Am-
 bro. Qui cum esset mediolani: orans
 contra arrianos a quibus infestabat.
 et clamās deus in adiutorium meū
 intende Auditus est vsqz rome a p̄-
 tifice et aer cōmotus est in pluum ful-
 gorbuz et sagittis contra inimicos.

Præterea Rodij cōtra turcum auxili-
lum habuerunt ofones marie et io-
hannis Baptiste. et sic vicerunt.

¶ Quinta utilitas rē. Job. xv. Petite
et accipietis vt gaudiuz vestrum ple-
uum sit. Exemplum patet de Aug.

cum ciuitas eius a barbaris esset ob-
fessa orauit dominum de tribus Aut
periculuz obsidionis remoueret aut
veram sibi patientiam daret aut ipz
de hoc mūdo ad paradysum traduce-
ret Dixitq; fratribus suis tertium im-
petrasse cū per mortē ad eum trāsiret
Unde patet virtus orationis.

Tertium pncipale dicit rē: Oratio ē
tante potestatis quattuor potētias
superat. ¶ Primo potentiam corporū
celestium. Influxus enim corporum
celestium causat in istis inferioribus
creationē vt patet in herbis et plan-
tis In. i. Top. a virtute superioz re-
gunt inferiora Idem inferiora a supe-
rioribus reguntur: sed oratio: impe-
dit hunc influxum: vt patet in monti-
bus gelboe: quibus oratione Dauid
nec ros nec pluuia descēdit. ij. Regū
i. Præterea impedit motuz celi: vt pa-
tet Josue. x. Dum ipse pugnaret con-
tra gabaonitas. et sol deficeret orā-
uit di. Sol contra gabaonitas ne mo-
uearis. Unde stetit in locū suz cōtra
cursum sue nature. Et illa die sunt.
xxxvi. horis vt dicit quedā glo. ¶ Se-
cūdo superat potentiam nature. Cor-
pus enim hominis non potest esse si-
ne cibo longo tpe: quia calor natura-
lis consumit humidū cibale et nutri-
mentale. Et vt dicit philosophus li-
bro. de causa longitudinis et breuita-
tis vite Et Auicē. in. i. de somno.

Duo sunt principia vite nostre. Ca-
lor naturalis et humidum radicale.
propter que comedere oportet. Phi-
losophus lib. de generatione corru.
Omne viuens quandiu viuit indiget
cibo. Quod patet exemplo de moyse
Exodi. xxxij. qui ieiunauit. iij. dieb⁹
sine cibo. Quod impossibile est via na-
turali. Et pater noster Dominicus

qui duas quadragesimas ieiunauit
in pane et aqua: predicās et uite: ora-
tionis dum esset Tholose et Tarasco:
ne Et katherina senensis: de qua pi⁹
papa in epistola canonizationis dicit
Inuēta est aliquando a die cinerum
vsq; ad penthecostem ieiunium pro-
duxisse: sola oratione penta. ¶ Ter-
tio superat potentiam anime nostre.
Anima quādiu est cū corpore nō po-
test eē nisi vbi sit corpus: sed virtute
ofonis anima eleuat in altum absq;
corpe et viuentē. Ad quod corpus nō
potest eleuari vt de paulo qui ad ter-
tium celum captus est: corpe in terra
manente. ¶ Quarto superat patiens-
tiam dyaboli. Virtute ofonis: demō-
nes cruciantur. Sunt carbonēs dei
quibus dyabolos incendimus. Unde
quidā demō clamabat. Bartholomee
apostole dei: incendunt me ofones
tue. Sunt sagitte dei quibus dyabos-
lū vulneramus. Sunt scutū dei quo
tentationibus dyaboli resistim⁹ Am-
bro. Bonum scutum est ofo: qua om-
nia aduersarij spicula repellūtur De
isto scuto ofonis dicitur Sapientie
xviij. Proferens Aaron fustutis sue
scutum ofonē: resistit ire: et necessita-
ti finem imposuit. Sunt etiam ange-
lis multe grate. Chriſo. Vis scire di-
gnitatem ofonis. Vox vt de ore tuo
processerit: suscipiunt eam angeli in
manibus suis et offerunt ante deum.
Vñ appar et ritus orationis.

¶ Feria. iij. pume ebdomade. ¶ De
adoratione: vel de modis orandi.

Accesserūt ad
iesum scribe et pharisei
dicētes Magister volu-
mus a te signum videre. Math. xij.

¶ Duplex generatio est in mūdo: bo-
na et mala. Bona credit sine signis:
mala cū signis: vt scribe. Que sūt. Co-
lum⁹ signū videre. Glo. Propriū erat
iudeoz q̄rere signa. Jo. xij. Nisi si-
gna et pdigia videritis nō creditis S;